

08.02.2024 Biblická hodina

Vzdych: „Hľa, prichádzajú dni,“ znie výrok Pána, Hospodina, „keď pošlem na zem hlad. Nie hlad po chlebe ani smäd po vode, ale po počúvaní Hospodinových slov.“(Am 8,11) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 277: „Ježišu, krotký zrak Tvoj...“

Modlitba:

Spravodlivý Bože náš, ku Ktorému môžeme kedykoľvek prichádzať s vdácnosťou, prosíme, vzhliadni na nás dnes so Svojou milosťou. Nikto z nás k Tebe dnes nemohol prísť z vlastnej sily, ani v bezhriešnom stave, keďže už v týždni bolo toľko vecí, ktoré dokazovali našu skazenosť. Odpusť nám, keď pre seba prosíme o milosť a odpustenie a medzitým nedokážeme žiť z Tvojej prijímajúcej lásky a napokon sa s odpustením pozrieť na tých, ktorí nám v minulosti spôsobili rany na duši.

Prosíme, využi čas, ktorý tu strávime, na očistenie a na oznámenie vlastného rozsudku nad nami. Prosíme, vyhub a znič všetko, čo v našich očiach nie je v poriadku. Vrúcne Ťa žiadame, drahý Ježiš, aby si preosial naše myšlienky, slová a činy, aby sme videli, čo je v našich životoch luhárstvo a zablokuj kanály srdca takým spôsobom, že výsledkom je otužovanie pri Tvojom Slove.

Ďakujeme, že sa s nami stále rozprávaš. Požehnaj nás takou pozornosťou a duchovnou prítomnosťou, ktorá môže byť hladná a smädná po všetkom, čo sa na nás dnes zameriava.

Prosíme Ťa, aby si požehnal životy prítomných, aby mohli počuť Tvoje dnešné posolstvo, ktoré k nám aj dnes hovorí so spasiteľným úmyslom. Otestuj našu vieru, otras nás tvojím Slovom z nášho často ľahostajného stavu a znovu nás povolaj k rozhodnutiu, ktoré môže povedať, že naším jediným záchrancom a zástancom je náš Pán Kristus, pre Ktorého naša minulosť, prítomnosť a budúcnosť nie sú ľahostajné a bol pripravený dať za nás svoj život ako poslušné Otcovo dieťa. V Jeho mene vypočuj našu modlitbu a požehnaj našu spolupatričnosť prítomnosťou Tvojho Ducha Svätého, Svätý Bože Otče náš. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Amosa 9, 1-10:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe proroka Amosa v deviatej kapitole v prvých desať veršov nasledovne:

„Videl som Pána stáť pri oltári a riekol: „Udri na hlavicu, že sa prahy zatrasú! Zrúť ich všetkým na hlavy a tých, čo zostanú, ja pobijem mečom; ani jeden z nich neunikne, nezachráni sa ani jeden. Keby prenikli do podsvetia, aj odtiaľ ich moja ruka vezme; a keby vystúpili aj na nebesá, aj odtiaľ ich zvrhnem. Keby sa skryli na vrchole Karmelu, aj tam ich vyhládam a poberiem ich. Aj keby sa na dno mora skryli pred mojím zrakom, aj tam prikážem hadovi, aby ich uštipol. Aj keby šli do zajatia pred svojimi nepriateľmi, aj tam prikážem meču, aby ich pobil. Upriem na nich svoj zrak na ich skazu, a nie na ich dobro.“ Pán, Hospodin zástupov, dotýka sa zeme a tá sa rozplýva, a trúchlia všetci jej obyvatelia; zdvihne sa celá zem ako Níl a klesne ako veľtok Egypta. Ten, kto na nebesiach stavia svoje siene a základy svojej klenbe položil na zem, ten, kto privoláva morské vody a vylieva ich na povrch zeme, sa volá Hospodin! „Či nie ste pre mňa, vy, Izraeliti, toľko ako Kúšijci?“ znie výrok Hospodina. „Nevyviedol som Izrael z Egypta, Filištíncov z Kaftóru a Aramejčanov z Kíru? Hľa, oči Pána, Hospodina, sú upreté na hriešne kráľovstvo; vyhladím ho z povrchu zeme. No nezničím úplne dom Jáкова,“ znie výrok Hospodina, „lebo hľa, vydám rozkaz a zatrasiem domom Izraela medzi všetkými národmi, ako sa trasie riečicou, takže ani kamienok neprepadne na zem. Pod mečom zomrú všetci hriešnici môjho ľudu, ktorí hovoria: „Nepriblíži sa, nezasiahne nás pohroma.“”

Drahé sestry a milí bratia!

Prorok vidí Pána, Ktorý ho chce posilniť a viesť. Oltár je miestom, kde ľudia komunikovali s Bohom prostredníctvom predloženia obety, ale teraz prehovorí On sám. Musí udrieť do hlavy stĺpa, ale nie kvôli tomu sa všetko zatrasie, ale kvôli tomu, čo urobí Pán. A keď Pán súdi, nikto nemôže uniknúť. Pán sa k nim dostane, pretože má nad všetkým obrovskú moc. V Knihe Žalmov to čítame takto:

„Kam by som odišiel pred tvojím Duchom, kam by som utiekol pred tvojou tvárou? Keby som vystúpil na nebesia, si tam, keby som si ustlal v podsvetí, si tam. Keby som mal krídla rannej zory a usadil by som sa pri najvzdialenejšom mori, aj ta by ma priviedla tvoja ruka a tvoja pravica by sa ma ujala.“ (Ž 139,7-9)

Ani hranice stvoreného sveta pred ním neponúkajú útočisko. Svoje rozhodnutia a vôľu vykonáva za každých okolností.

Stačí sa len dotknúť zeme svojou silou a tá sa trasie, stúpa a padá ako zmeny Nílu, alebo sme videli príbeh o potope, čoho je Pán schopný.

Ale ak kamene nezasiahnu smrteľné údery, použije zbraň, aby zabil všetkých, ktorí zostali. Pred jeho súdom niet úniku. Je desivé čítať a počuť takéto veci od Pána. A kým sa obyčajne v požehnaniach hovorí: „Pán k nám obráť svoju tvár“, tu to nesie negatívny význam, keď čítame, lebo na nich dáva pozor pre ich zničenie: – „Upriem na nich svoj zrak na ich skazu, a nie na ich dobro.“ Ale podľa Jeho skutkov spoznajú, že Pán je Jeho meno. Ničí posledné piliere ich sebavedomia a domýšľavosti.

Ako ľud Boží už synovia Izraela stratili svoju zvláštnosť. Boh prirovnáva svoj ľud ku Kušitom. Noachov syn bol Chám a jeho potomkovia boli Kúšiovci. Prekliaty a vyhnaný ľud. Izraelský ľud si svojím správaním a odvrátením sa od živého Boha vymenil vyvolenie za takýchto. Ak tvrdia, že ich Jahve vyviedol z Egypta, odpoveď na to je: že na tom nie je nič mimoriadne. Podobné veci sa stali aj iným národom.

V 8. verši je ešte raz vyslovená veta, že hriešne kráľovstvo bude zničené z povrchu zeme, no ako keby búrkové mračná hnevu náhle pretrhol lúč svetla zaslúbenia: Jákobov dom nebude zničený. Boh teda rozlišuje medzi oddelenými spôsobmi severného kráľovstva a jeho pôvodných obyvateľov. "Búrka ustupuje." Je pravda, že na príkaz Jahveho sa medzi národmi trasie dom Izraela tak, ako sa zvykne triasť sitom. Čisté semienko vypadne, ale hrubé sú zaseknuté. Rozptýl bude teda prostriedkom očisty.

V 10. verši ešte raz vynáša súd nad tými, ktorí takto protestujú pred prorokom: „,Nepriblíži sa, nezasiahne nás pohroma.“ Posolstvo o preosievaní a čistení nám pripomína Ježišovo napomenutie: „Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu.“ (Lk 22,31)

Prorok Ámos poukazuje na to, že výsadné postavenie Izraela pochádza iba od Boha. Ale Boh sa tým nedá vydierať. Hospodin, aj keď sa niekedy chválili, akí sú odlišní od iných národov a boli presvedčení, že ich Boh obdivuje, teraz koná. Boli už takí namyslení, že nevideli svoju skutočnú situáciu.

Boh nás ochraňuj od tohto postoja. Jeden starší duchovný mi na začiatku mojej služby povedal, keď som sa pýtala na jeho správanie vo vzťahu k dvom pre mňa nepochopiteľným a s Božím Slovom nezlučiteľným situáciám, že už veľa daroval na Pánov stôl a zaslúži si to... nebudem zachádzať do detailov..., ale bohužiaľ v mnohých prípadoch sa ani my sami od vyvolených nelíšime.

Boh prostredníctvom proroka poukazuje na to, že sú ako iné národy.

Čím by sme boli bez Božej milosti? Akí sme my a aký je Boh?

Náš skreslený obraz seba samých, nás nezachráni pred Bohom. Židia si ani nevedeli predstaviť, že by ich Boh potrestal. A tak sa vždy považovali za väčších a Boha za menšieho. Zabudli, že Boh nepotrebuje svoj ľud, pretože podľa Ježišových slov: „Boh môže stvoriť Abrahámovi potomkov aj z týchto kameňov.“ (Mt 3,9) Ale Boh Otec už neodkladá svoj súd.

Viacrát ich varoval, zažili Jeho milosť. Jeho spravodlivý súd ich dostane, pretože Pán od nich očakáva viac. Ale budú aj takí, ktorí zostanú. Boh preosieva svoj ľud, väčšina ľudí zomrie. Sito vytrasie smetie. Tí, čo boli len zdanlivo veriaci, padnú.

Aj ich zasiahne vietor biedy, no ešte viac kráčali s Bohom a ukázalo sa im to na dobro. Preosievanie znamená niečo iné pre tých, ktorí idú po širokej ceste a iné pre tých, ktorí idú po úzkej ceste. Aj takto Boh formuje svoje vlastné stádo. Zdá sa, že život raz skončí. Všetko môže zapadnúť na miesto pred ním a cez neho.

Neustále prosme nášho Pána, aby preosial naše myšlienky, činy a slová, aby v nás skutočne zostalo to, čo sa Jemu páči. Nech nám pomôže, aby sme nechceli upratať vo svojom prostredí a zväčšovať hriechy všetkých ostatných, ale skúmať s osvetľujúcou silou Božieho Slova, ktorým smerom sa naša vyvolenosť uberá a chceme sa pred Ním skryť alebo sa pred Neho postaviť a povedať: „Tu som, Pane, a rob so mnou, čo chceš, nech sa v mojom živote stane Tvoja vôľa. Amen.“

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 9. kapitola, 18-23 veršov:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Jána v deviatej kapitole od osemnásteho po dvadsiaty tretí verš nasledovne:

„Židia však neverili, že bol slepý a že začal vidieť, kým si nezavolali jeho rodičov. Opýtali sa ich: „Je toto ten váš syn, o ktorom hovoríte, že sa narodil slepý? Ako to, že

teraz vidí?“ Jeho rodičia odpovedali: „Vieme, že toto je náš syn a že sa narodil slepý. Ale nevieme, ako to, že teraz vidí, a nevieme ani to, kto mu otvoril oči. Jeho sa opýtajte. Má svoje roky, sám bude hovoriť o sebe.“ Rodičia tak hovorili preto, lebo sa báli Židov. Židia sa totiž už dohodli, že každého, kto by ho vyznával ako Mesiáša, vylúčia zo synagógy. Preto rodičia uzdraveného povedali: „Má svoje roky, jeho sa opýtajte!“

Drahé sestry a milí bratia!

Takmer jeden z najúžasnejších ľudských zmyslov, ktorým vnímame väčšinu sveta okolo nás, je oko. Obsahuje 8 miliónov čapíkov a 120 miliónov tyčiniek, ktoré sú zodpovedné za videnie.

Dnes sme uprostred príbehu o slepom človeku od narodenia, ktorý sa prvýkrát stretol s Ježišom a s Jeho učeníkmi. Jeho susedia sa čudovali, potom bol privedený pred farizejov a dnes máme pred sebou Židov a ich postoj k uzdravenému mužovi.

Včerajšia stať sa skončila tým, že uzdravený vyznal farizejom svojho Uzdravovateľa ako proroka a zároveň vyznal, že skrze Neho sa prejavila Božia moc. Židia na to reagujú. Slepý od narodenia vidí a vidiaci od narodenia sú slepí. Namiesto toho, aby sa radovali a ďakovali, hovoria hlasom pochybností a otázok. Navyše, Židia hľadajú spôsoby, ako dokázať, že sa tu nič nestalo. Ako by neverili v poslaného Syna Božieho. Ich srdcia sú stále tvrdé, držia sa vlastných predstáv a tradícií. Neuznávajú Syna živého Boha a jeho diela.

Židia si predvolali rodičov dotyčného uzdraveného, aby dokázali, že ich dieťa je skutočne slepé. Hovoria, že je to ich dieťa, no sami nevedia, ako sa vyliečilo a kto ho vyliečil. Zhodia so seba zodpovednosť, otázku Židov akoby nepočuli a pomenujú svoje dieťa ako človeka, ktorý je už dospelý s odkazom na jeho slovo. Pôvodným zdrojom ich odpovede je ich strach. Veď predtým už vedúci predstavitelia Židov ohlasovali, že ak niekto vyznáva Ježiša ako Krista, treba ho vylúčiť zo synagógy.

Takto sa odvracajú a dištancujú aj rodičia vyliečeného od vlastného syna. Dali najavo, čo hovorí, akoby im synagóga mohla dať viac ako Kristus, Ktorý vrátil zrak ich dieťaťu. Čoho je strach z ľudí schopný... Vek dospelosti u muža Židov je 13 rokov. Keď dovŕši tento vek, vyzná svoju vieru. Rodičia do 13 rokov jeho života sledovali utrpenie, prosby a vylúčenie tohto dieťaťa, to, že nechodí do synagógy, ale len pred synagógou sedí a

prosí. To, čo bolo pre chlapca dôležité, že bol slepý a videl, nezažili jeho rodičia, ani Židia a ani farizeji ako zázrak od Ježiša.

Okrem Židov by som z tohto biblického úryvku vyzdvihla aj dnešné správanie rodičov v podobe toho, aké dôležité je pre nás patriť do spoločenstiev, kde sú pravidlá vytvorené ľuďmi, cez ktoré navliekajú Božie rúcho, ale nemajú nič spoločné s Bohom.

Tam, kde nie je stredobodom pozornosti Ježišov skutok, ale pochybnosť, vyhýbanie sa sa Jeho osobe a mlčanie, strach alebo predstieranie, že nevieme, o čom hovoria alebo čo sa tam stalo, tam nie je miesto pre Krista.

Aj dnes má Ježiš prostredníctvom Svojho diela pre nás moc, aby kríž pred nami zažiaril tak, že naše oči dokorán otvoria avidia. Vidieť Ho ako Spasiteľa, jediného Utešiteľa a predstaviteľa pravdy každý deň až do skonania sveta, to je cieľ, a to nielen pre slabozrakých. Amen.

Modlitba: Modlime sa s veršami jednej piesne:

1. Dovoľ mi vidieť ťa ako Pána môjho srdca, Okrem Teba mi na ničom inom nezáleží! Ty si v mojej mysli deň čo deň. Strážiš moje sny, sprevádzaš ma, aj keď som hore.

2. Urob ma múdrom, buď pravdivé Tvoje Slovo, Vždy budem s Tebou a ty so mnou. Si môj dobrý otec a ja Tvoje verné dieťa, Vždy chcem žiť v Tebe a Ty vo mne prebývaj, prosím.

3. Buď mojím štítom a buď mojou zbraňou, Ty si moja dôstojnosť a moja radosť Ochrana a pevnosť mojej duše, Vezmi ma do neba, zdroj mojej sily.

4. Netúžim po poklade ani chvále, Ty si moja odmena navždy Buď prvý a jediný so svojou kráľovskou výsost'ou, môj vzácny poklad.

5. Víťazný kráľ, vyhral si moju bitku, Nebeská radosť a nádhera čakajú, Láska môjho srdca, nech sa deje čokoľvek, Dovoľ mi vidieť Ťa ako Pána všetkého. Amen.

Modlitba Pánova: Otče náš

Požehnanie: „Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach.“ (Mt 10,32) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č.: 32: „Blahoslavený, kto má odpustené...“